

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 172/2540

นาง ทองอยู่ โชติวัธนกุลโจทก์ นาย ชัยพร เอี่ยมยิ่งพานิช กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

การจดทะเบียนการจำยอมในที่ดินของโจทก์ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นการจำยอมเรื่องทางเดินทั้งแปลงการวางท่อระบายน้ำระบบประปาไฟฟ้าและระบบสาธารณูปโภคอื่นการที่จำเลยทั้งสี่จำเลยรถบรรทุกดินเข้ามาถมที่ดินของจำเลยทั้งสี่ซึ่งมีจำนวนหลายไร่ถือได้ว่าเป็นการใช้ทางภาระจำยอมเกินกว่าควรกว่าปกติยอมทำให้เกิดภาระเพิ่มขึ้นแก่การรพทรัพย์จำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นเจ้าของสามรพทรัพย์ไม่มีสิทธิที่จะทำได้การที่โจทก์นำหลักปึกคิตขวางมิให้รถบรรทุกดินแล่นผ่านที่การรพทรัพย์เข้าไปถมที่ดินของจำเลยทั้งสี่จึงไม่เป็นการละเมิดต่อจำเลยทั้งสี่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2532 โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ 1901, 67421 และ 131867 ตำบลบางจากอำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร ได้จดทะเบียนตกเป็นภาระจำยอมเรื่องทางเดิน ทางระบายน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ของที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 ของจำเลยทั้งสี่ซึ่งอยู่ติดกันเมื่อประมาณเดือนธันวาคม 2533 ถึงเดือนมกราคม 2534 จำเลยทั้งสี่ทำละเมิดต่อโจทก์ กล่าวคือ จำเลยทั้งสี่ได้วางจ้างให้รถบรรทุกดินเข้าไปถมที่ดินโฉนดเลขที่ 160025 ของจำเลยทั้งสี่ ซึ่งเป็นที่ดินติดต่อกับที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 เป็นเหตุให้ถนนของโจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์ขอคิดค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสี่เป็นเงิน 100,000 บาท โจทก์ทวงถามให้จำเลยทั้งสี่ใช้ค่าเสียหายหลายครั้งแต่จำเลยทั้งสี่เพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระเงินจำนวน 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และห้ามจำเลยทั้งสี่ใช้การจำยอมที่ดินโฉนดเลขที่ 1901, 67421 และ 131867 ในโฉนดที่ดินเลขที่ 160025 ตำบลบางจาก อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานครจำเลยทั้งสี่ให้การและฟ้องแย้งว่า จำเลยทั้งสี่ไม่ได้ทำละเมิดต่อโจทก์ เพราะผู้รับจ้างบรรทุกดินเข้ามาถมที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 ส่วนการถมดินในที่ดินโฉนดเลขที่ 160025 ผู้รับจ้างได้ใช้เส้นทางอื่นโดยมิได้ผ่านที่ดินของโจทก์ถนนของโจทก์เสียหายตามสภาพเดิมอยู่แล้ว เพราะโจทก์ก่อสร้างไว้ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการก่อสร้าง ค่าเสียหายในการซ่อมถนนไม่เกิน 5,000 บาท โจทก์ได้รับคำตอบแทนจากนางนันทา ธรรมโชติ เจ้าของเดิมผู้มีกรรมสิทธิในที่ดินโฉนดเลขที่ 160025 แล้ว เมื่อเดือนธันวาคม 2533 โจทก์นำหลักไปปักกิตขวางทางเข้าออกที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 ของจำเลยทั้งสี่ เป็นเหตุให้จำเลยทั้งสี่ได้รับความเสียหาย ไม่สามารถเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินได้จนถึงวันที่ 10 มิถุนายน 2534 รวมเป็นเวลา 5 เดือนเศษ เป็นเงิน 75,000 บาท ขอให้ยกฟ้อง และบังคับให้โจทก์ชำระเงินจำนวน 75,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันยื่นคำให้การและฟ้องแย้งจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลยทั้งสี่โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งว่า จำเลยทั้งสี่ทำละเมิดต่อโจทก์กล่าวคือ ผู้รับจ้างของจำเลยทั้งสี่ได้นำรถบรรทุกดินเข้าไปถมในที่ดินโฉนดเลขที่ 160025 โดยใช้เส้นทางของโจทก์ซึ่งเป็นที่ดินโฉนดเลขที่ 1901, 67421 และ 131867 ตำบลบางจาก กรุงเทพมหานครโจทก์ไม่เคยรับคำตอบแทนจากจำเลยทั้งสี่หรือผู้ใดทั้งสิ้น ที่โจทก์นำหลักไปปัก

กีดขวางทางเข้าออกนั้นเป็นการปิดกั้นขวางที่ดินโฉนดเลขที่ 160025 ความเสียหายของจำเลยทั้งสี่จำนวน 75,000 บาทนั้นสูงเกินไป ขัดต่อเหตุผลและความเป็นจริง เพราะจำเลยทั้งสี่เพียงเริ่มถมดินยังมีได้ใช้ประโยชน์อย่างอื่นใด ขอให้ยกฟ้องแย้งศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระเงินจำนวน 10,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้อง (วันที่ 7 มิถุนายน 2534) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์และห้ามจำเลยทั้งสี่ใช้การจำยอมที่ดินโฉนดเลขที่ 1901, 67421 และ 131867 เพื่อที่ดินโฉนดเลขที่ 160025 ตำบลบางจากอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร ให้ยกฟ้องแย้งจำเลย ทั้ง สี่ อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนจำเลย ทั้ง สี่ ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาทต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่ง จำเลยทั้งสี่ฎีกาศาลฎีกาสั่งรับฎีกาของจำเลยทั้งสี่เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายว่า การที่โจทก์นำหลักปักกีดขวางทางเข้าออกที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 ซึ่งเป็นสามยทรัพย์เป็นการละเมิดหรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงในการยกทรัพย์หรือสามยทรัพย์ทำให้เกิดภาระเพิ่มขึ้นแก่การยกทรัพย์หรือไม่ ในการวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าว ศาลฎีกาจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 238 ประกอบด้วยมาตรา 247 ซึ่งศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงมาว่าโจทก์เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ 1901, 67421 และ 131867 จำเลยทั้งสี่เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 และ 160025 ที่ดินของโจทก์และจำเลยทั้งสี่อยู่ติดกันได้มีการจดทะเบียนที่ดินของโจทก์ทั้ง 3 แปลงดังกล่าวเป็นการจำยอมเพื่อที่ดินโฉนดเลขที่ 160024 โดยระบุว่าเป็นการจำยอมเรื่องทางเดินทั้งแปลง การวางท่อระบายน้ำระบบประปาไฟฟ้าและระบบสาธารณูปโภคอื่น ๆ จำเลยทั้งสี่ได้จ้างรถบรรทุกดินแล่นผ่านเข้าไปในที่ดินการยกทรัพย์เพื่อเข้าไปถมดินในที่ดินสามยทรัพย์ โจทก์นำหลักไปปักขวางทางเข้าออกที่ดินสามยทรัพย์เพื่อกันมิให้รถบรรทุกดินแล่นผ่านเข้าไปถมที่ดินได้เห็นว่า การจดทะเบียนการจำยอมในที่ดินของโจทก์ดังกล่าวได้ระบุไว้ชัดแจ้งว่าเป็นการจำยอมเรื่องทางเดินทั้งแปลง การวางท่อระบายน้ำ ระบบประปาไฟฟ้าและระบบสาธารณูปโภคอื่น การที่จำเลยทั้งสี่จ้างรถบรรทุกดินเข้ามาถมที่ดินของจำเลยทั้งสี่ซึ่งจำเลยทั้งสี่ซึ่งมีจำนวนหลายไร่ ถือได้ว่าเป็นการใช้ทางการจำยอมเกินควรกว่าปกติ ย่อมทำให้เกิดภาระเพิ่มขึ้นแก่การยกทรัพย์ จำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นเจ้าของสามยทรัพย์ไม่มีสิทธิที่จะทำได้ การที่โจทก์นำหลักปักกีดขวางมิให้รถบรรทุกดินแล่นผ่านที่การยกทรัพย์เข้าไปถมที่ดินของจำเลยทั้งสี่จึงไม่เป็นการละเมิดต่อจำเลยทั้งสี่พิพากษายืน

องค์คณะ

ไพโรจน์ คำอ่อน · สมภาพ โชติกวณิช · สมพงษ์ สนธิเนตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/172/2540>